

Актуелни режим у Београду воли да прави поређења о идеји разграничења коју пласира Александар Вучић са наводно сличним мишљењима некадашњег премијера Србије Зорана Ћинђића и књижевника Добрице Ћосића. Тиме власт жели да објасни народу да „разграничење“ није настало од садашњег председника Србије него и од оних који су раније били на власти.

Међутим, ствари стоје сасвим другачије.

Зоран Ћинђић никада није јавно говорио о подели јужне српске покрајине. Није из разлога јер би тиме српску преговарачку позицију угрозио. Оно што је могло да се чује у кулоарима јесте да је у преговорима са Западом тражио најмање 60% територије Косова и Метохије. Сви српски манастири морали су да буду у оквиру тих 60 посто. Главни адути су му били међународно право и егзодус више од 200 хиљада Срба који су напустили Косово и Метохију.

Такође је Западу предочавао да у оквиру таквог решња за Косово и Метохију Република Српска мора да се уједини са Србијом.

Поруке које је убијени председник владе слао Западу уочи смрти биле су храбре у стилу, како он рече, да се по којекавим њујоршким забитима не може решавати судбина Косова и Метохије.

Нажалост, овакав његов политички став коштао га је живота.

Међутим, за време његове краткотрајне владавине много тога је урадио за Србе са Косова и Метохије. Из буџетских резерви је, рецимо, плаћао „момке са моста“ у Косовској Митровици што је мало познато. Вратио је добар део институција Републике Србије које су напустиле КиМ за време док је Александар Вучић био на власти као министар информисања. Вратио је Универзитет из Приштине који је избегао у Крушевац и финансирао његов премештај у северни део Косовске Митровице. Уместо Телевизије Приштина на српском језику оформио је Телевизију Мост. Вратио је покрајинске фондове за запошљавање, здравство, пензионо итд. које су после рата напустиле јужну српску покрајину. Чак је вратио и српско народно позориште.

За разлику од Зорана Ћинђића, Александар Вучић је Бриселским споразумом институције српске државе предао сепаратистима у Приштини. Предао им је полицију, телекомуникације, цивилну заштиту, правосудини систем...

За разлику од њега Александар Вучић је Бриселским споразумом институције српске државе предао сепаратистима у Приштини. Предао им је полицију, телекомуникације, цивилну заштиту, правосудини систем, итд. Приморао је српске судије да положи заклетву на сепаратистички устав и испред заставе самопроглашене републике Косово. Заклетву су положиле пред Хашимом Тачијем кога истакнути швајцарски правник Дик Марти оправдано оптужује за трговину људским органима Срба. На тајном састанку са Хашимом Тачијем који је на функцију председника самопроглашене републике Косово изабран гласовима Вучићеве „Српске листе“ договорио је формирање војске Косова.

